

20 Μαΐου, 1993

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΩΣΗΦ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 478/90, 480/90, 495/90, 497/90,
500/90, 513/90, 541/90, 557/90, 563/90, 571/90, 572/90, 574/90,
583/90, 586/90, 587/90, 592/90, 594/90, 600/90, 615/90 και 620/90)

5 *Αναθεωρητική Έφεση — Αίτηση για αναστολή ακυρωτικής απόφασης
Ανωτάτου Δικαστηρίου, εκκρεμούσης της εφέσεως — Αναστολή δι-
καιολογείται μόνο σε εξαιρετικές περιστάσεις — Όταν υπάρχει σο-
βαρό ενδεχόμενο αδυναμίας αποκατάστασης της τάξης πραγμάτων,
που ανατράπηκε με την ακυρωτική απόφαση.*

10 *Οι αιτητές επεδίωξαν με την αίτησή τους, την αναστολή της ακυ-
ρωτικής απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με την οποία ακυ-
ρώθηκαν οι προαγωγές τους στη θέση Ανώτερου Υπαστυνόμου, μέ-
χρι την εκδίκαση της έφεσης.*

*Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την αίτηση, αποφάσισε
ότι:*

15 *Η αναστολή μπορεί να διαταχθεί μόνο εφόσον συντρέχουν εξαι-
ρητικές περιστάσεις, όπως προσδιορίζονται στην απόφαση της
Ολομέλειας στην Υπόθεση **Ορφανίδης κ.ά. v. Δημοκρατίας**. Το
εξαιρετικό των περιστάσεων πρέπει να καταφαίνεται μετά από
αντιπαραβολή των συνεπειών από την άμεση εφαρμογή της απόφα-
σης και της δυνατότητας αποκατάστασης της προγενέστερης κατά-
20 *στασης πραγμάτων σε περίπτωση επιτυχίας κατά την έφεση. Μόνο
η διαπίστωση σοβαρού ενδεχομένου αδυναμίας αποκατάστασης της
τάξης πραγμάτων που ανατράπηκε με την ακυρωτική απόφαση, δι-**

καιολογεί την αναστολή επειδή σ' εκείνη την περίπτωση θα υπήρχε σοβαρό ενδεχόμενο το δικαίωμα έφεσης να καταστεί άνευ αντικειμένου. Τέτοιο ενδεχόμενο δεν υπάρχει σ' αυτή την περίπτωση. Δε διαπιστώνεται βάσιμος λόγος για την αναστολή της ακυρωτικής απόφασης.

5

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ορφανίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 44,

10

Ιερωνυμίδης ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 2321,

Republic v. Petrides (1981) 3 C.L.R. 246.

15

Αίτηση.

Αίτηση για αναστολή της εφαρμογής της απόφασης που εκδόθηκε στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις, με την οποία ακυρώθηκε η προαγωγή 35 αξιωματικών της αστυνομίας στη θέση Ανώτερου Υπαστυνόμου.

20

Μ. Ευαγγέλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Αιτητές-Καθ' ων η αίτηση.

25

Α. Μαρκίδης, για τους Καθ' ων η αίτηση στη Υπόθεση 478/90.

Α. Παπαχαραλάμπους, για τους Καθ' ων η αίτηση στις Υποθέσεις 480/90, 497/80, 513/90, 514/90 & 574/90.

30

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Καθ' ων η αίτηση στις Υποθέσεις 495/90, 500/90, 557/90 & 583/90.

Ρ. Σχίζας, για τους Καθ' ων η αίτηση στην Υπόθεση 600/90.

35

Π. Παπαγεωργίου, για τους Καθ' ων η αίτηση στην Υπόθεση 620/90.

Κ. Κούσιος, για τους Καθ' ων η αίτηση στις Υποθέσεις 571/90, 572/90, 586/90 & 587/90.

40

Π. Σαρρής, για τους Καθ' ων η αίτηση στην Υπόθεση 592/90.

Α. Μάγος, για τους Καθ' ων η αίτηση στην Υπόθεση 594/90.

Ε. Ευσταθίου, για τους Καθ' ων η αίτηση στις Υποθέσεις 515/90 & 563/90.

5

Ε. Φλουρέντζος, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος Α. Παναγιώτου.

Αλ. Μαρκίδης, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος Α. Θεοφάνους.

10

Μ. Βασιλείου, για το Ενδιαφερόμενο Μέρος Μ. Κουή.

Cur. adv. vult.

15 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Με την αίτηση επιδιώκεται η αναστολή της εφαρμογής της απόφασης που εκδόθηκε στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις, με την οποία ακυρώθηκε η προαγωγή 35 αξιωματικών της αστυνομίας στη θέση του Ανώτερου Υπαστυνόμου. Το αίτημα είναι η αναστολή να ισχύσει μέχρι την αποπεράτωση της έφεσης που ασκήθηκε κατά της ακυρωτικής απόφασης. Η αίτηση υποστηρίζεται από ένορκη ομολογία στην οποία εξηγούνται οι δυσχέρειες που θα αντιμετωπιστούν από το αστυνομικό σώμα αν εφαρμοστεί η απόφαση ενώ εκκρεμεί η έφεση. Η αίτηση υποστηρίζεται και από τα ενδιαφερόμενα μέρη ενώ οι επιτυχόντες διάδικοι αντιτίθενται σ' αυτή και υπέβαλαν ένσταση στην έγκρισή της.

25

Η επιχειρηματολογία των δυο μερών επικεντρώθηκε στα γεγονότα που στοιχειοθετούν την αίτηση και το παραδεκτό τους ως λόγων για την αναστολή της εφεσιβαλλόμενης απόφασης. Αποτελεί κοινή διαπίστωση ότι η αναστολή μπορεί να διαταχθεί μόνο εφόσο συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις, όπως προσδιορίζονται στην απόφαση της Ολομέλειας **Ορφανίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας** (1992) 3 Α.Α.Δ. 44. Στην απόφαση εκείνη γίνεται εκτενής ανάλυση του πλαισίου άσκησης της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας που παρέχεται στο Ανώτατο Δικαστήριο βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος και οι προϋποθέσεις για την αναστολή απόφασης εναντίον της οποίας ασκείται έφεση. Υιοθετείται η προσέγγιση στην **Ιερωννμίδης ν. Δημοκρατίας** (1991) 4 Α.Α.Δ. 2321, όπου εξηγούνται οι περιστάσεις που ανταποκρίνονται σ' αυτό το πλαίσιο στον όρο "εξαιρετικές". Το πιο κάτω απόσπασμα είναι αποκαλυπτικό των περιστάσεων αυτών.

40

"Τι συνιστά εξαιρετικές περιστάσεις, είναι δύσκολο να προκαθορισθεί και ανεπιθύμητο να προσδιοριστεί εξαντλητικά. Οι περιστάσεις πρέπει να συσχετίζονται με τις συνέπειες εφαρμογής

της πρωτόδικης απόφασης στη συγκεκριμένη περίπτωση, και να καταφαίνονται οι ιδιαίτερα δυσμενείς συνέπειες σε περίπτωση επιτυχίας της έφεσης. Το εξαιρετικό των περιστάσεων πρέπει να προκύπτει από το συσχετισμό, αφενός, των συνεπειών της άμεσης εφαρμογής της ακυρωτικής απόφασης και των δυσχερειών, αφετέρου, αποκατάστασης της προηγούμενης κατάστασης πραγμάτων σε περίπτωση επιτυχίας της έφεσης. Σ' αυτά πρέπει να προστεθεί ότι οποτεδήποτε αναστέλλεται πρωτόδικη ακυρωτική απόφαση, δικαιολογείται η επιτάχυνση της ακρόασης της έφεσης γιατί για όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή αιωρείται η νομικότητα στη λειτουργία της Δημόσιας Υπηρεσίας." 5
10

Στην εισήγησή του ο Δικηγόρος της Δημοκρατίας απαρίθμησε τις δυσχέρειες που θα αντιμετωπιστούν από το αστυνομικό σώμα από την εφαρμογή της ακυρωτικής απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου πριν την έκβαση της έφεσης και της βεβαιότητας που θα επιφέρει για το πλαίσιο επανεξέτασης. Αντίθετα, οι καθ' ων η αίτηση υπεστήριξαν ότι απουσιάζουν ολότελα οι εξαιρετικές εκείνες περιστάσεις που θα δικαιολογούσαν την επίκληση της δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου βάσει της Δ.35, θ.18 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας για την αναστολή της πρωτόδικης απόφασης. Επέσυραν επίσης την προσοχή μου στις παρατηρήσεις τους Δικαστηρίου στην *R. v. Petrides* (1981) 3 C.L.R. 246, 248, ότι η Διοίκηση δεν κωλύεται στη λήψη προσωρινών μέτρων για την πλήρωση λειτουργικών κενών στην υπηρεσία μέχρι την αποπεράτωση της έφεσης. Όπως τονίστηκε στην *Ιερωαννιδής* το εξαιρετικό των περιστάσεων πρέπει να καταφαίνεται μετά από αντιπαράβολή των συνεπειών από την άμεση εφαρμογή της απόφασης και της δυνατότητας αποκατάστασης της προγενέστερης κατάστασης πραγμάτων σε περίπτωση επιτυχίας κατά την έφεση. Μόνο η διαπίστωση σοβαρού ενδεχομένου αδυναμίας αποκατάστασης της τάξης πραγμάτων που ανατράπηκε με την ακυρωτική απόφαση δικαιολογεί την αναστολή επειδή σ' εκείνη την περίπτωση θα υπήρχε σοβαρό ενδεχόμενο το δικαίωμα έφεσης να καταστεί άνευ αντικειμένου. Τέτοιο ενδεχόμενο δεν υπάρχει σ' αυτή την περίπτωση. Δε διαπιστώνεται βάσιμος λόγος για την αναστολή της ακυρωτικής απόφασης. 15
20
25
30
35

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα υπέρ των καθ' ων η αίτηση (επιτυχόντων αιτητών). 40

Η αίτηση απορρίπτεται με έξοδα υπέρ των καθ' ων η αίτηση.